

2
confirmare, eò magis quòd vera in illo aut verisimilia proponuntur, cùm contrà ab Eumenio improbabilia & falsa asserantur: unde nullus priori dolor, quem solus in capite sentit Eumenius, & dum illum in scriptis ulcisci quærit, magis exacerbat, cùm alteri tanta fides, quàm pauca ipsi adhibeatur. Visa ab Antiquariis ad Antirrheticum Responsio, quæ ab Eumenio non est visa, quæque non videbitur, quin lauream vestro judicio sit consequutus, magnum ex eâ fructum nondum capere posset: eum jam docere velle, laterem lavare esset, & Æthiopem dealbare. Ita sentit eximius Scriptor in Epistola ad Amicum. *Antirrheticum iusto volumine confutavi, & ex innumeris quibus scatet erroribus, CENTUM tantum selegeram: quâ occasione de numero ac stativis Legionum Romanarum ab imperio Augusti ad usque Vespasiani principatum plura adnotavi, &c.* Sed ad Eumenii Epistolas.

Antiquarii ejusdem urbis sæpe conveniunt, & de nummis recenter aut acquisitis aut explicitis inter se colloquuntur. Ex illis unus, qui plurimas linguas callet, quique magnum suæ in Hebraicâ & Samaritanâ peritiæ experimentum dedit, nummos Hebræorum collegit, ut Josephi Historiam à se illustratam his monumentis locupletaret: in iis autem annos urbis Sion à Seleucidarum imperio sub summo Pontifice Hyrcano liberatæ, ut loquitur Macchabæorum Scriptor, signatosprehenderat, amicisque indicaverat. Ecce Pacati Emissarius, sub specie officiosi ad illum aditus, percontatur, quem nummum nuper interpretatus sit. Antiquarius se in Hebraicis ut in Græcis nummis æras detexisse ingenuè aperit, remque penitus narrat: tum Emissarius Eumenio dicta repetit: mox ille ad Amicum de Nummis Samaritanis Epistolam mittit, eo consilio, ut illorum epocham à se repertam suaderet Hebraicæ & Samaritanæ linguæ imperitus, & quorumvis Orientium characterum prorsus ignarus, qui voces Libertatis Sion designantes haud exprimere potuit. Itaque cornicem alienis pennis ornatam omnes irriserunt.

Altera nudiustertius prodiit Eumenii personati in Antiquarios debacchantis Epistola, cujus hæc causa fuit. Florentiæ in lucem prodierat à duobus annis de Epochis Syromacedonum liber, in quo Eumenium in æris explorandis peregrinari, & in plurimis rebus turpiter labi, Auctor demonstravit. Ille, qui in fastuosâ libri de Nummis Præfatione se indicasse jactaverat *æras variarum gentium proprias, quæ chronologica artis Magistris fugerant, designatas*, suam in re nummariâ ignorantiam undique manifestari dolens; cùm nihil sani præstare posset, additarum nuper ad hunc librum quarundam epocharum occasionem arripuit, ut se novis convitiis & contumeliis ulcisceretur. Non eximii Scriptoris, sed legionis ipsi devotæ ac mancipatæ opus exprobrat; alium atque alium insimulat: & ut in Antirrhético Nuntiorum Reipublicæ Litterariæ in Hollandiâ Auctorem, quòd errores suos indicasset, alienæ invidiæ ac maledicentiæ appellaverat administrum; ita Auctorem Diarii Parisiensis, quòd meritas huic Scriptori laudes tribuerit, insulsis insipidisque jocos petulanter impetit, parum curans quid effuriat, modò conceptum dudum & imis præcordiis in hærentem dolorem ulciscatur, & in quem, quo turgat, evomat virus acerbitalis suæ. Quæ redarguit in nummis à Veronensi Scriptor & ab aliis Auctoribus expositis, responsione non egent. Unus tantum vestro judicio subjicitur, ut an qui eum non vidit, probabilius, quàm is qui illum vidit & exploravit, interpretatus sit, pronuncietis. Oculis vestris exponuntur geminæ illius nummi ex Regiâ Gazâ icones.

Missum est Florentiam prioris nummi ectypum pro appendice epocharum, in eoque, inter ambius aversæ partis epigraphes litteras, Θ pro O depictum est, puncto in ipsius litteræ medio